

ПАТРОНЕН ПРАЗНИК В ПРОФИЛИРАНАТА ГИМНАЗИЯ С ИНТЕНЗИВНО ИЗУЧАВАНЕ НА РУМЪНСКИ ЕЗИК „МИХАЙ ЕМИНЕСКУ“

Нина Котева

*Профилирана гимназия с интензивно изучаване на румънски език
„Михай Еминеску“, София*

На 15.01.2016 г. се състоя честване на патронния празник на Профилирана гимназия с интензивно изучаване на румънски език „Михай Еминеску“ с тържество, организирано от учениците и техните преподаватели. Показани бяха постиженията на възпитаниците на това бързо развиващо се учебно заведение в овладяването на чужди езици (румънски и английски). Директорката на гимназията Незабравка Тасева произнесе слово, в което подчерта дълбоките културни връзки между българската и румънската култура през ракурса на литературните паралели и откри особено място на класика на румънската култура Михаил Еминеску, чието име носи гимназията. „Днес – заяви тя, – с особено задоволство сме събрани в тази зала, за да чествуваме нашия патронен празник, посветен на рождения ден на патрона ни Михай Еминеску. Голям не по физически данни, а по силата на творчеството си, на духа, на присъствието си не само в румънската, а и в световната литература и култура. Всяка нация си има своите големи имена, които светят не с отразена, а със собствена светлина, и водят народа си във всички времена – и хубави, и лоши. Българите се прекланяме пред нашия Вазов, румънците се прекланят пред техния Михай Еминеску, а световната култура – и пред двамата. За да се представят животът и творчеството на един гений, не стига цял живот. Всички ние, които сме тук, имахме щастието да преминем водораздела между XX и XXI век. На водораздела на две хилядолетия има с какво да се гордеят нашите балкански страни. За българите Вазов самочувствено отбелязва: „И ний сме дали нещо на света“. Еминеску се извиси до сиянието на Хиперион и отрази в него безсмъртния профил на гения с румънски знак. Днес ние ще се опитаме да облечем в думи и да ви представим преклонението си пред едно мащабно творчество; съпричастието си към един страдалчески живот. Колкото повече четем и научаваме за

философската гениалност на Еминеску, ние ще се тревожим от мигове на себеукорение за несвършеното. Но величественото е необятно. В значимото за човека стоят или явления, или личности. За нас Михай Еминеску обема и двете. Пътувайки назад във времето, поддържайки добри приятелски отношения в настоящето, опознаваме страната му, обикваме народа му. Обогаляваме самите себе си в измеренията на духовните му пространства. Връщайки се назад в историята на българо-румънските отношения, срещаме друг гений – Хр. Ботев, който пристигнал в Румъния през есента на 1867 година, още ненавършил 20 години, се запознава с творбите на Василе Александри и Михай Еминеску. А няколко дни преди гибелта си Ботев е написал прочувственото „Възвание“ (1876), останало като завет на неговия политически живот, в което не забравя своите братя на север от Дунава и се обръща към тях: „Братя румъни!... С вас ни свързва най-жива симпатия, която никога не е била нарушавана от разногласие ... дори един ден!“. [...] Съществуването на нашето училище в София, на българското в Букурещ, културните, научните и икономически връзки между България и Румъния са доказателство за правотата на Ботевото прозрение, в което улавяме и Ботевия завет за дружески отношения между двете съседки. Ние трябва да припомним, да предаваме от поколение на поколение имената на тези, които с прекрасното си творчество правят името на нацията си вечно. Има нещо много тъжно в това, че нито за Вазов, нито за Еминеску никой не е казал, както в руската критика четем за Пушкин „Той влезе царствено в поезията. Всяка друга литература под неговия знак става безсилна“. В изкуството няма малки и големи народи и е време да кажем за царственото влизане в световната поезия и култура на царете на перото – Вазов и Еминеску. Днес М. Еминеску е всепризнатият и най-тачен поет в румънската литература. Поставен ли е на пиедестала, който заслужава? Трудно е дори да се помисли, че този, който дръзне да се докосне до темата „Еминеску“, има какво повече да каже след Титу Майореску, Джордже Калинеску, Константин Нойка, Димитрие Каракостя, Щербан Чукулеску, Зое Думитреску-Бушуленга, Джордже Мунтяну, Едгар Папу, Димитрие Ватаманюк и плеяда от още румънски критици. Може би е най-хубаво да си отговорим с думите-въпрос на поета журналист Николае Цоне „Написана ли е най-хубавата книга за него, която да бъде назована „Библията Еминеску“? Въпросът остава отворен, отговора – оставям го за вас, младите възпитаници на Профилираната гимназия с интензивно изучаване на румънски език, чийто патрон е тази личност от световна величина“.

След официалното откриване бяха представени различни произведения на Михай Еминеску в оригинал и превод на български, като подборът и сценарият е резултат от съвместната работа на ученици и учители. Те-

атралната група към Гимназията изнесе програма от скетчове и хумористични монолози на английски език, с което показа засилващия се интерес към езиковото обучение и опитите на преподавателите за лансиране на инициатива за осъществяване на интерпредметни връзки през призмата на общоучилищен лингводидактически проект.

**PATRON'S DAY IN ROMANIAN LANGUAGE
HIGH SCHOOL „MIHAI EMINESCU“**

✉ **Ms. Nina Koteva**
Romanian Language High School „Mihai Eminescu“
Sofia, Bulgaria